

Kaptan

– Ahmet TURGUT · 06 Eylül 2010

Ufkuma simsiyah bir bulut çöktü,
Gölgesi, üstüne düştü gölgemin.
Ruhuma yıllanmış zehrini döktü,
Bozuldu göklerin tuttuğu yemin.

Geçti üzerime çelikten kafes,
Eridim an be an ve nefes nefes,
Her gece korkuyla kalktığım o ses,
Haykırmakta yine kendinden emin.

Korkular sel gibi çağlamaktalar,
Her biri bir yeri dağlamaktalar,
Ben bildim bileli ağlamaktalar,
Gözlerim çürüdü içinde nemin.

Buz tuttu bir anda tepemde güneş,
Tütmüyor dumanı sönmekte ateş,
İstemem...Boş yere küllerimi deş !
Son közde sulara gömüldü demin.

Gel kurtar ruhumu bitmez azaptan,
Tut çıkar düştüğüm bu kör girdaptan,
Ey...Sonsuza ümit taşıyan kaptan !
Yer var mı, beni de alır mı gemin ?

ahmet turgut atlık

09,06,2010